

[Orla Møller.]

lille forskel på den konservative ordførers og venstres ordførers opfattelse her. Det er da naturligvis ikke meningen, at dette udvalgsarbejde skal ligge og svømme i lang tid. Vi må arbejde så hurtigt og effektivt, som det nu er gør ligt og forsvarligt for at få forslaget færdigt. Jeg ved ikke, om man under dette udvalgsarbejde også kan få klaret af, om vi skal vælge at give en dispensationsbeføjelse til ministeren, eller vi skal nå frem til at lade udvalget arbejde videre. Det sidste forslag, som er fremsat af hr. Jens Peter Jensen, er jeg ikke uden videre positivt indstillet over for. Det er jo trods alt et lovforslag, der har tidsmæssigt begrænsede virkninger. Men det er muligt, at vi i det forslag, som den radikale ordfører kom frem med, måske kunne finde noget, der var værd at overveje.

Jeg vil godt til hr. Jens Peter Jensen sige, at jeg er meget ked af, at han har fået det indtryk, at regeringen var overlegen og arrogant, da forslaget blev fremsat i sin tid. Jeg er også ked af, at det skal siges, at man partout vil have skabt det image af regeringen, at den tør, hvor andre ikke turde. Jeg er naturligvis klar over, at den fornemmelse, som hr. Jens Peter Jensen her har fået, kan jeg ikke uden videre vaske af, men jeg vil dog prøve på at afkræfte den. Jeg vil godt til hr. Jens Peter Jensen sige, at vi har jo alle sammen af og til brug for at bede en bøn i en bestemt situation. Jeg skal anbefale hr. Jens Peter Jensen i en given situation at læse i den gamle bønnebog den bøn, der drejer sig om dem, der skal dø i sottesengen.

I forbindelse med noget mere principielt er der et enkelt punkt, jeg lige vil standse ved, nemlig spørgsmålet om flertallet for loven her i folketinget. Jeg tror, den sammentrækning af SF's synspunkter, som hr. Dahlgaard gjorde sig til talsmand for, ikke rigtig holder. Det skal ses i forbindelse med den situation, som skulle klares. Jeg kunne da også godt ved førstebehandlingen have sagt: den socialdemokratiske regering er ikke særlig lysten efter at lave noget sådant, men situationen tvinger os til at gøre det. Jeg er overbevist om, at det er situationen, der har tvunget os til at foretage et effektivt indgreb.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg håber på trods de store forskelle, der har været

imellem os, at vi hurtigt kan få dette lovforslag færdigt, og at vi dermed har skabt bedre kår for en hel del af dem, der var kommet i vanskeligheder.

Hans Kjær: Når hr. Orla Møller mener at kunne konstatere, at der er bred enighed imellem folketingets partier om, at betalingsbalanceproblematikken bør angribes, så kan jeg erklære mig enig med ham. Når han siger, at der er uenighed om midlerne, så kan jeg også erklære mig enig med ham. Men når hr. Orla Møller siger, at man kan være kritisk over for dette lovforslag og dets fremsættelse og dets behandling, men så må man anvise andre veje til at angribe denne problematik, og endda slutte med at sige, at man befandt sig i en nødsituation, så synes jeg nok, man må fremhæve her, at den økonomiske udvikling, som den nu var på vej, ikke tenderede mod en nødsituation; der forelå ikke nogen akut situation, der nødvendiggjorde denne lovgivning.

Nu skal vi jo ikke føre nogen finanslovdebatt i dag, men jeg synes nok, man må fremhæve, at uenigheden om midlerne, som vi er enige om der er, bygger på, at hvis man skal angribe disse problemer, så skal man i hvert fald ikke angribe dem med metoder, der fører til det diametralt modsatte på lang sigt. Hvis man yderligere undergraver den påbegyndte sanering af den offentlige økonomi, som meget tyder på at socialdemokratiet er på vej til med de fremsatte lovforslag på boligområdet og lignende, ja, så kan vi jo standse den diskussion, for så er saneringsprocessen under stærk nedbrydning.

Dahlgaard: Finansministeren var inde på, at under den tidligere regering ville man ikke diskutere med lønmodtagerne. Det er mildest talt historieforfalskning. Forholdet var det, at den daværende regering gang på gang indbød løntagernes organisationer til drøftelse, men de kunne ærlig talt ikke lide det. Når de ikke kunne lide det, så er det nok ikke nogen dyb hemmelighed, at det bl.a. var, fordi de fra socialdemokratisk side havde fået hvisket i øret, at det skulle de ikke kunne lide.

Finansministeren siger, at målsætningen med denne lovgivning er uændret. Det vil altså sige, det er stadig formålet med disse afgifter, at de skal virke styrkende for er-